

Dosarul nr.3ra-756/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecătorul: L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

6 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Vamal,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Alexandru Bejanu împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actului
administrativ,

împotriva deciziei din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel depusă de Serviciul Vamal și a fost menținută
hotărârea din 24 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 1 august 2017, Alexandru Bejanu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul nr. 723-p din
5 iulie 2017 cu privire la sancționarea dlui Alexandru Bejanu de către Biroul
Vamal Centru, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare
aspră.

Reclamantul Alexandru Bejanu a menționat că, ordinul contestat este tardiv,
deoarece a fost încălcat termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare, așa cum
sesizarea privind abaterea disciplinară a fost realizată la 27 aprilie 2017, iar
sancțiunea a fost aplicată la 5 iulie 2017, peste termenul de 1 lună prevăzut în acest
sens în conținutul art. 58 alin. (3) din Legea cu privire la funcția publică și statutul
funcționarului public nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 și art. 209 Codul muncii.

A mai susținut că, deși în conținutul actului contestat se face referire la
abaterea disciplinară și anume, schimbarea forțată a unghiului de supraveghere
video prin acțiunea fizică aplicată direct asupra camerei de supraveghere video din
cadrul ghișeului Serviciului Vamal al Biroului Vamal Centru, nu se face referire la
persoana lui.

Reclamantul a afirmat că, nu a exercitat careva acțiune asupra camerei de supraveghere video, iar vina sa în presupusele acțiuni menționate nu a fost dovedită.

Prin urmare, în opinia reclamantului a fost încălcată procedura de sesizare a abaterii disciplinare prevăzută la pct. 34-35 din Regulamentul comisiei de disciplină, așa cum sesizarea care a stat la baza actului administrativ contestat nu cuprinde toate elementele obligatorii, precum și la aceasta nu au fost anexate careva înscrisuri probatorii.

Aici, a precizat că, nu i-a fost eliberată copia raportului privind ancheta de serviciu, deși acest fapt este prevăzut prin pct. 45 din Regulamentul comisiei de disciplină, nu i-a fost adusă la cunoștință, inclusiv prin publicare dispoziția Serviciului Vamal nr. 705-D din 22 octombrie 2016 „cu privire la asigurarea funcționării și securizării, accesului la sistemul de supraveghere video al Serviciului Vamal”.

Alexandru Bejanu a mai subliniat că, în obligațiunile de funcție, atribuțiile de serviciu, precum și conform specializării, competența colaboratorului vamal nu presupune sarcini și abilități ce țin de funcționarea camerelor de supraveghere video.

Totodată, a relatat că temeiurile de fapt ale aplicării sancțiunii disciplinare nu corespund cu temeiurile de drept formulate în ordin, normele de drept ce se pretind a fi încălcate sunt generale, iar în ordinul de aplicare a sancțiunii nu este indicat în ce mod și formă au fost încălcate.

La fel, a considerat ordinul nr. 723-p din 5 iulie 2017 emis de Serviciul Vamal ca unul ilegal, deoarece, contravine legislației muncii, Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, Codului de etică și conduită a colaboratorului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1161 din 20 octombrie 2016, precum și anexei 7 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Reclamantul Alexandru Bejanu a solicitat, anularea ordinului nr.723-p din 5 iulie 2017.

Prin hotărârea din 24 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă integral.

La 9 august 2018, Serviciul Vamal a declarat apel împotriva hotărârii din 24 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Serviciul Vamal și a fost menținută hotărârea din 24 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile Legii contenciosului administrativ, art. 81 alin.(3), art. 206 alin.(1) lit.d), art. 209, 210 și art.355 din Codul muncii; art. 26 al Legii serviciului în organele vamale nr.1150 din 20 iulie 2000 (în vigoare la data producerii faptei juridice în litigiu), art. 4 alin.(2), art. 59 alin. (3) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 4 iulie 2008 și Regulamentului Comisiei de disciplină.

Instanța de apel a menționat că, cerințele lui Alexandru Bejanu privind anularea ordinului de sancționare sunt întemeiate, deoarece acesta este afectat de vicii juridice, fiind emis contrar legii, fapt pentru care urmează a fi anulat.

La 23 aprilie 2019, Serviciul Vamal a declarat recurs împotriva deciziei din din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a reiterat argumentele de fapt și de drept indicate în cererea de apel.

Serviciul Vamal a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Instanța de recurs menționează că decizia instanței de apel a fost pronunțată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Respectiv, termenul de declarare al recursului urmează fi calculat conform dispozițiilor instituite de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 28 februarie 2019 (f.d. 158, 159-166), copia deciziei fiind expediată în adresa recurentului prin intermediul poștei electronice la 13 aprilie 2019 (f.d. 167).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 23 aprilie 2019, în termen. (f.d. 172-174)

Prin referința din 9 august 2019, Alexandru Bejanu a solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului depus de Serviciul Vamal, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în

contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Serviciul Vamal nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se

invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Serviciul Vamal.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Serviciul Vamal, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu